

РЕШЕНИЕ

№ 964

гр. София, 15.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 68 състав,
в публично заседание на 08.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вяра Русева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **6583** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административно Процесуалния Кодекс /АПК/ вр. с чл.38, ал.7 от ЗЗЛД

Образувано по жалба на С. П. Г. срещу Решение № ППН-01-168/ 2021г от 16.06.2022г на Комисията за защита на личните данни с което:

По т.1 се обявява жалба от 25.02.2021г. подадена от С. Т. Я. срещу С. П. Г. с предмет „видеонаблюдение“, за основателна, за нарушение на чл 6 § 1 от Регламент 2016/679.

По т.2 на осн. чл.58 пар.2 б. „г“ от Регламент 2016/679 се разпорежда на администратора на лични данни – ФЛ С. П. Г. да съобрази операциите по обработване на лични данни с изискванията на Регламента, като предприеме действия по демонтиране на камерата, като уведоми КЗЛД в срок определен от Комисията, чрез предоставяне на относими доказателства

По т.3 определя едномесечен срок за изпълнение на разпореждането считано от получаването му.

Твърди неправилност и необоснованост на оспореното решение, както и нарушаване административно производствените правила. Камерата била поставена по комплексни причини, а не само за да предотврати наводнение както е прието от КЗЛД. Налице бил надделяващ легитимен интерес по чл 6 § 1 от Регламент 2016/679. Адм. орган не бил обсъдил всички доводи и твърдения на страната, за които били представени доказателства, а именно свързани с психически тормоз, заплахи, наличие на предпоставка за престъпление от общ характер, основателен страх за живота и

здравето ѝ. С оглед изключително влошените отношения, камерата било поставена единствено с цел възпиращо въздействие. Необсъждане всички факти и доказателства приложени по адм. преписка, игнориране част от доказателствата е довело до неправилни правни изводи на КЗЛД, обективирани в оспореното решение. Моли да се отмени решението. Претендира разноски.

Ответникът - Комисията за защита на личните данни чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна и моли да се отхвърли.

Заинтересованата страна С. Т. Я. чрез процесуалния си представител и в писмено становище оспорва жалбата и моли да се отхвърли.

СГП не изпраща представител.

Административен съд, С.- град, като взе предвид представените по делото писмени доказателства и становищата на страните, прие за установено от фактическа и правна страна следното:

Производството пред административния орган е образувано по жалба от 25.02.2021г от С. Т. Я. с твърдения за наличие на извършено от страна на жалбоподателката по настоящото дело нарушение на ЗЗЛД и Конституцията на РБългария, изразяващи се в незаконосъобразното обработване на личните ѝ данни , чрез извършване на видеозаснемане от камера монтирана на терасата на втория етаж, който притежава С. П. Г..

С оглед изясняване на обстоятелствата по жалбата, на основание чл. 26 от Административнопроцесуалния кодекс е уведомена С. Г. като на основание чл.58 пар.1, б. „а“ от Регламент 2016/ 679 и чл. 34, ал.3 от АПК е указано да представи писмено становище.

С оглед изясняване на случая и в изпълнение на Заповед РД 15-467 от 10.11.2021г на председателя на КЗЛД е извършена проверка по предмета на жалбата. Изготвен е констативен протокол от 17.11.2021г /л.53, л. 54 от делото/, с приложен към него снимков материал. Резултатите от проверката са обективирани в констативен акт № ППН-02-586/22.11.2021 г. (л. 42 и сл). Проверяващият екип е констатирал, че проверяваният обект е къща на два етажа, като първия етаж, двора и гараж е собственост на С., а втория етаж и сутерен е собственост на С.. Монтирана е един брой камера на терасата на втория етаж от къщата, насочена надолу към сутерена и заснемаща пространството непосредствено пред него, част от фасадата на къщата и малка част от пътеката към сутерена. В обхвата не попадат други съседни имоти или публични места. Достъп до видеокамерата, изходящият образ в реално време и записите с видеокадри има единствено С. Г., посредством приложение инсталирано на мобилния ѝ телефон. Проверяващите са установили, че не се осъществява постоянен запис на видеокадрите, записите се съхраняват на микро карта памет до запълване капацитета ѝ. Открит е един единствен запис от 11 секунди от 21.02.2021г с твърдения, че е от деня на монтиране на видеокамерата. Констатирано е, че има информационни табели- 2 броя за осъществяването видеонаблюдение.

Въз основа на проведеното административно производство КЗЛД се е произнесла с решение, обективирано в протокол № 18 от заседание, проведено на 4.05.2022 г. на което е разгледала жалбата по същество.

Жалбата на С. Г. е подадена в срока по чл. 149 от АПК от надлежна страна с правен интерес от обжалване, поради което е допустима.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган –

Комисията за защита на лични данни. На основание чл. 9, ал. 4 във връзка с ал. 3 от ЗЗЛД решенията на Комисията се вземат с мнозинство от общия брой на членовете ѝ. След като изрично не е посочен вида на мнозинството, се приема, че то е обикновено, а не квалифицирано. Правилата за кворума и мнозинството са изложени в чл. 8, ал. 6 и ал. 7 от ПДКЗЛДНА: заседанията на Комисията се провеждат, ако на тях присъстват най-малко трима от нейния състав. Комисията взема решения чрез явно гласуване с мнозинство от три гласа. На проведеното на 4.05.2022 г. заседание на КЗЛД, когато е взето оспореното в настоящото съдебно производство решение, са присъствали председател и трима от членовете на комисията. Решението е прието с единодушие. Предвид това, съдът счита, че актът е постановен от компетентен орган в съответствие с предоставените му правомощия и в предвидената от закона писмена форма, като съдържа всички изискуеми по чл. 59 от АПК реквизити, поради което не е нищожен и е постановен в съответствие с изискванията за форма на административния акт. Не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила довели до ограничаване на правото на защита на участниците. На страните са връчвани своевременно преписи от депозираните в производството книжа и доказателства и е осигурена възможност да изразят становище.

Съгласно чл. 6, ал. 1 от ЗЗЛД (ДВ, бр. 17 от 2019 г.) Комисията за защита на личните данни, наричана по-нататък "комисията", е постоянно действащ независим надзорен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на Регламент (ЕС) 2016/679 и на този закон.

Съгласно легалното определение на § 1 от ДР, т. 1 и т. 4 от ЗЗЛД, По смисъла на този закон "Лични данни" е понятието по чл. 4, т. 1 от Регламент (ЕС) 2016/679. "Обработване" е понятието по чл. 4, т. 2 от Регламент (ЕС) 2016/679.

Според чл. 4, т. 1. "лични данни" от Регламент (ЕС) 2016/679 означава всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано ("субект на данни"); физическо лице, което може да бъде идентифицирано, е лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице. Т. 2 на чл. 4 от Регламент (ЕС) 2016/679 гласи, че "обработване" означава всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин, по който данните стават достъпни, подреждане или комбинирани, ограничаване, изтриване или унищожаване.

В чл. 6 от Регламент (ЕС) 2016/679 са посочени изискванията при събиране и обработване на личните данни: 1. Обработването е законосъобразно, само ако и доколкото е приложимо поне едно от следните условия:

- а) субектът на данните е дал съгласие за обработване на личните му данни за една или повече конкретни цели;
- б) обработването е необходимо за изпълнението на договор, по който субектът на данните е страна, или за предприемане на стъпки по искане на субекта на данните

преди сключването на договор;

в) обработването е необходимо за спазването на законово задължение, което се прилага спрямо администратора;

г) обработването е необходимо, за да бъдат защитени жизненоважните интереси на субекта на данните или на друго физическо лице;

д) обработването е необходимо за изпълнението на задача от обществен интерес или при упражняването на официални правомощия, които са предоставени на администратора;

е) обработването е необходимо за целите на легитимните интереси на администратора или на трета страна, освен когато пред такива интереси преимущество имат интересите или основните права и свободи на субекта на данните, които изискват защита на личните данни, по-специално когато субектът на данните е дете.

В § 1, т. 2 от ДР на ЗЗЛД (изм., бр. 17 от 2019 г.) е предвидено, че по смисъла на този закон "Администратор", с изключение на администратора по глава осма, е понятието по чл. 4, т. 7 от Регламент (ЕС) 2016/679. А съгласно т. 3. от ДР на ЗЗЛД "Обработващ лични данни" е понятието по чл. 4, т. 8 от Регламент (ЕС) 2016/679. Съответно според чл. 4, т. 7 и т. 8 от Регламент (ЕС) 2016/679 "администратор" означава физическо или юридическо лице, публичен орган, агенция или друга структура, която сама или съвместно с други определя целите и средствата за обработването на лични данни; когато целите и средствата за това обработване се определят от правото на Съюза или правото на държава членка, администраторът или специалните критерии за неговото определяне могат да бъдат установени в правото на Съюза или в правото на държава членка. "Обработващ лични данни" означава физическо или юридическо лице, публичен орган, агенция или друга структура, която обработва лични данни от името на администратора.

Както се посочи, разпоредбата на чл. 6 от Регламент (ЕС) 2016/679 изрично урежда хипотезите, при наличието на които се допуска обработването на лични данни. Обработването на лични данни е допустимо само в случаите, когато е налице поне едно от изчерпателно изброените в нормата условия. Безспорно в конкретният казус не е налице основанието по чл. 6, § 1, б. "а" от Регламент /ЕС/ 2016/679. Спорът се свежда до това дали С. Г. като администратор на лични данни е допуснала нарушение при обработването на личните данни на С., осъществявайки видеонаблюдение на част от фасадата на къщата и малка част от пътеката към сутерена, тоест дали личните й данни за обработени правомерно, при условията на чл. 6 от Регламент (ЕС) 2016/679. Като администратор на лични данни по смисъла на чл. 4, т.7 от Регламента С. Г. има задължение да обработва личните данни на физическите лица в случаите, когато това е допустимо при наличие на поне една от посочените в чл. 6 предпоставки. Осъщественото от С. Г. монтиране и въвеждане в работен режим на система за видеонаблюдение посредством видеокамера, попада в хипотезата на обработване на лични данни съгласно легалната му дефиниция в чл. 4, т 2 от Регламент /ЕС/ 2016/679, тоест жалбоподателката е администратор на лични данни по смисъла на цитираната правна уредба.

В мотивите към оспореното решение се отрича приложението на чл. 6, § 1, б. "е" от Регламент /ЕС/ 2016/679 по отношение обработването на лични данни от камерата поставена на терасата на втория етаж от къщата. Направен е анализ за липсата на законово основание и допустимост на извършваното обработване на лични данни, предвид че не е налице надделяващ легитимен интерес, прието е, че

видеонаблюдението няма да предотврати наводнение на приземния етаж. Неясно поради какви причини обаче, административният орган не е съобразил представени по преписката доказателства, сочещи на изключително влошени отношения между С. и С. свързани с психически тормоз, заплахи, наличие на предпоставка за престъпление от общ характер, основателен страх за живота и здравето на С.. /сигнал до СРП- л. 84 и сл от делото, писмо от СО, район Н.- л. 88 от делото, определение на СРС,НО по чнд № 15005/ 2020г – л. 90 и сл от делото, констатацията на проверяващите, че още преди С. да монтира процесната камера, С. е монтирала 4 броя видеокамери в имота, по който факт не се спори и съобразно изрично заявеното в с.з. на 8.02.2023г от процесуалния представител на С. Я./, а е приел само като причина -опасност от наводнение. В настоящата хипотеза е необходимо да се направи анализ на баланса на интересите в хипотезата на допустимост на обработването на лични данни по смисъла на чл. 6, § 1, б. "е" от Регламент /ЕС/ 2016/679 в частност за допустимия обхват на камерата разположена на втория етаж от къщата, като се обследват обстоятелства за липсата, респ. наличието на алтернативни начини за постигане на определена легитимна цел, като се съобрази, че камерата е поставена поради комплексни причини, а не само с цел предотвратяване на наводнение както е приела Комисията. КЗЛД едностранчиво е разгледала и не е преценила в пълнота събраните по преписката доказателства и обяснения на страните, което е довело и неправилен правен извод. В оспореното решение не са обсъдени всички фактически установявания, наведени от страните съображения, както и правната регламентация на спорните обществени отношения.

Безспорно наводнение не може да се предотврати чрез видеонаблюдение. Не това обаче, е единствената причина за поставяне на камерата. Както се посочи, от приложените доказателства се установяват изключителни влошени отношения между С. и С., обосноваващи основателен страх от разрушаване и погиване имуществото на С., страх за здравето и живота й. Съдът намира, че направените от КЗЛД изводи не се основават на всички фактически установявания, а само на част от тях. Въпреки, че по преписката са събрани доказателства за това /сигнал до СРП- л. 84 и сл от делото, писмо от СО, район Н.- л. 88 от делото, определение на СРС,НО по чнд № 15005/ 2020г – л. 90 и сл от делото, констатацията на проверяващите, че още преди С. да монтира процесната камера, С. е монтирала 4 броя видеокамери в имота/по който факт не се спори, съгласно заявеното от процесуалния представител на С. в с.з. на 8.02.2023г/, обяснения на страните/, крайно неясна остава причината поради която не са обсъдени. КЗЛД не е обсъдила и дала обосновка по всички спорни в производството въпроси, обосноваващи причината за поставянето на видеокамерата, въпреки наличието на събрани относими доказателства за това.

С оглед посочените относими разпоредби от Регламента и съгласно константната практика на Съда на Европейския съюз система за видеонаблюдение с камера трябва да се квалифицира като обработване на лични данни с автоматизирани средства, когато инсталираният диспозитив позволява записването и съхраняването на лични данни, като изображения, позволяващи идентифицирането на физически лица /т. 35 от Решение от 11.12.2019 г. по дело С-708/18 /. В случая проверяващите са констатирани, че не се осъществява постоянен запис на видеокадрите, записите се съхраняват на

микро карта памет до запълване капацитета ѝ. По време на проверката на място не се извършва предаване и запис на моментни снимки и видеокадри от образа на отдалеченото устройство.

Предотвратяване на безконтролното обработване на данните предполага целите, за които те се обработват да бъдат дефинирани преди да започне процеса по тяхното събиране. Дефинирането на целта като цяло се явява съществено, тъй като именно тя е определяща за вида на операциите по обработване на данните и естеството на данните, които ще се обработват. В случая и само за пример, несъвместима цел би било по-нататъшно обработване на данните от видеозаписи, ако администраторът е обявил с поставени информационни табели, че видеонаблюдението се осъществява единствено с охранителна цел, а в същото време той ползва записите за публично оповестяване на ежедневните дейности на своите съседи. В конкретният случай според съда и на база събраните и ангажирани доказателства обработването на данните е законно на основание чл. 6, § 1, б. "е" от Регламент /ЕС/ 2016/679, според който: обработването е необходимо за целите на легитимните интереси на администратора или на трета страна, освен когато пред такива интереси преимущество имат интересите или основните права и свободи на субекта на данните, които изискват защита на личните данни, по-специално когато субектът на данните е дете.

Законодателят не е дал легално определение на понятието „законни интереси“. Съгласно разпоредбата на чл. 46, ал. 1 от Закона за нормативните актове разпоредбите на нормативните актове се тълкуват в смисъла, който най-много отговаря на други разпоредби, на целта на тълкувания акт и на основните начала на правото. Законните интереси са пряко свързани с правата на гражданите. Смисълът, който позитивното право влага в понятието „законен интерес“ и от който съдът няма основание да се отклонява и в настоящият случай, е на плоскостта на човешката дейност и правото. Законен е онзи интерес, който като породен и целящ задоволяване на определена човешка потребност, е признат за допустим от правото, т. е. за него са предвидени правни средства за осъществяване (субективни права), а там, където такива изрично не са - те са допустими с оглед на общите принципи на правото./ Р 2494 от 20.02.2019г по адм д 10489/ 2017г на ВАС/.

Разпоредбата на чл. 6, § 1, б. "е" от Регламент /ЕС/ 2016/679 предвижда три *кумулятивни* условия, за да бъде обработването на лични данни законосъобразно, а именно: 1. администраторът или третото лице, или третите лица, на които се разкриват данните, следва да преследват законни интереси; 2. обработването на личните данни да е необходимо за целите на преследваните законни интереси и 3. основните права и свободи на лицето, ползващо се от защитата на данните, да нямат преимущество върху преследваните законни интереси. При визираното условие за допустимост на обработването не съществува презумпция за законосъобразност, както е в случаите по чл. 6, § 1, б. "а"- "г" от Регламента, а е необходимо да се намери баланса между законния

/легитимен/ интерес на администратора и интереса или основните права и свободи на физическото лице, за което се отнасят данните, като наличието на законен интерес се явява само отправна точка. Именно при извършването на тази оценъчна дейност следва да бъдат взети предвид много фактори: естеството на интереса, въздействието на обработването за целите на постигане на интереса /в т. ч. самият начин на обработване, разумните очаквания на субекта, чиито данни се обработват, положението на субекта/, гаранциите, които администраторът за предотвратяване на неблагоприятното въздействие върху правата и свободите на субекта и пр.

Изложеното дотук не е самоцелно, а идва за да онагледява неправилното и непоследователно приложение на относимите материални норми от страна на решаващия административния орган, което е следствие на необсъждането на всички събраните доказателства. Целите, за които се извършва обработването на лични данни, посредством камерата монтирана на втория етаж от къщата, са легитимни, законни, конкретни, обуславят и са в защита на признат легитимен интерес на администратора на лични данни, който легитимен интерес - защита на собствеността, имуществото и живота му, с оглед налични данни по административната преписка, има преимущество пред интересите или основните права и свободи на субекта на данните. Съдът при оценка на баланса на интересите при осъществяване на видеонаблюдение съобрази доказателства за евентуални заплахи за посегателства върху собствеността, върху имуществото на жалбоподателя, страх за живота и здравето му. Интересите на С. Г. (администраторът на лични данни) свързани с опазване на личното ѝ имущество, живот и здраве следва да са с превес пред интересите на С. (физическо лице, чиито данни евентуално са заснети). При извършената проверка не е установено, че С. е била заснета или, че нейните данни са били неправомерно обработени. В случая в действителност не може да се приеме, че осъщественото видеозаснемане е за изцяло лични или домашни занимания / Решение на Съда от 11.12.2014г по дело С – 212/13,/, но от Комисията не е установено неправомерно обработване на лични данни. С. обработва данни на други физически лица в т.ч. и на С. чрез видеозаснемане само за защита на собственото си имущество, живот и здраве. Не е установено неправомерно обработване на тези данни, не се осъществява постоянен запис на видеокадрите, същите се съхраняват в карта памет до запълване капацитета ѝ. Същите не се картотекират, класифицират или друго подобно действие, не се предоставят примерно на трети лица. Не е установено неправомерно обработване на тези данни, като действително макар и да е налице възможност за записване на тези данни, независимо, че по време на проверката е констатирано визуализиране на кадри само в реално време, то не се извършва предаване и запис на моментни снимки и видеокадри от образа на отдалечено устройство. Несъмнено следва да се държи сметка както за правата и свободите на лицата, чиито данни се обработват, така и за правата и свободите на лицата, които обработват данните. Както се посочи нито в административното

производство, нито в съдебното производство, се установява по отношение на личните данни на С. от страна на С. да се извършва картотекиране, класифициране или друго подобно действие. Данните биха били използвани в случай на констатирано посегателство върху личността ѝ и /или имуществото ѝ. / Р № 13915 от 14.11.2018 по адм д 6515/2017 ВАС/.

С оглед изложеното, че не са ангажирани доказателства, че така събраните данни са използвани неправомерно, то е налице допустимо обработване на лични данни за законни интереси на администратора, а именно защита на основни права свързани с лична и имуществена неприкосновеност. Фактите за допустимо обработване по чл. 6, § 1, б. "е" от Регламент /ЕС/ 2016/679 са доказани с приложените по адм. преписка документи /изрично изброени от съда по -горе, които е ненужно отново да се изброяват/ сочещи обтегнати отношения в т.ч. и констатираното от проверяващите и неоспорвано от страните, че процесната камера е монтирана след като преди това С. е монтирала 4 броя камери, тоест реакция на монтирано преди това видеонаблюдение който факт е *признание* от С. за лоши отношения между страните.

Както не веднъж се посочи КЗЛД е анализирала баланса между легитимния интерес на жалбоподателката и интереса, и основните права, и свободи на С. без да обсъди всички изходни данни /фактически установявания/, което е довело и до неправилно прилагане на материалния закон, доколкото преценката за липса на визираното допустимо основание за законосъобразност на обработването на лични данни /чл. 6, § 1, б. "е" от Регламент /ЕС/ 2016/679/ е формирана едностранчиво и при необосновано отричане на факти от обективната действителност.

В случая жалбоподателката обработва данни на други физически лица, в т.ч. и на С. чрез видеозаснемане само за защита на собственото си имущество, живот и здраве. Не е установено неправомерно обработване на тези данни, въпреки, че е налице възможност за записване на тези данни за някакъв период от време, като проверяващите са установили, че по време на проверката не се извършва предаване и запис на моментни снимки и видеокадри от образа на отдалеченото устройство. Ето защо, видеозаснемането в конкретната хипотеза изпълва наличието на условията по чл. 6 § 1 б.е от Регламент (ЕС) 2016/679. Нормативната установеност на изключенията /чл.6 от Регламента / е необходимо условие за съответствие с изискването за поверителност на личните данни, доколкото самите ограничения задоволяват съвместим с демократичните ценности интерес, от вида на изрично посочените в текста. В случая не се касае за предоставяне на лични данни в нарушение на разпоредбите на ЗЗЛД, а за обработване на лични данни при условията на б. е от Регламента. Данните не са използвани, респ предоставяни с цел злоупотреба с тях в нарушение на целта на закона. Извършеното наблюдение е в съответствие с чл.6 пар.1 б. „е“ от Регламент 2016/ 679. Осъществяването на видеонаблюдение преследва законна цел – опазване личността и имуществото

на С. Г..

Въз основа на изложеното настоящият състав счита, че оспореното решение на Комисията за защита на личните данни като незаконосъобразно следва да се отмени.

Относно разноските: С оглед изхода на спора, на жалбоподателя по арг. от чл. 143 ал.1 АПК се дължат разноски, вкл. д.т. 10 лв. и заплатен адв хонорар. Ответникът е направил възражение за прекомерност на заплатения в размер на 700 лв. адв хонорар, което съдът намира за основателно предвид, че делото не се отличава с фактическата и правна сложност в сравнение с делата от този тип, проведено е едно съдебно заседание, и се съобрази релевантната редакция на чл. 8 ал.3 от Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения, към датата на сключване на договора за правна защита и съдействие, поради което и адв възнаграждение следва да се редуцира до минимума в размер на 500 лв.

Водим от горното, Административен съд София-град

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № ППН-01-168/ 2021г. от 16.06.2022г. на Комисия за защита на личните данни.

ОСЪЖДА Комисия за защита на личните данни /КЗЛД/ да заплати на С. П. Г. разноски в размер на 510 лв.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 дневен срок от връчване на преписи на страните.

съдия: